

March 2004

قال و قیل شروع شد

قیل و قال می کنیم. اسم نشریه مون رو هم به همین مناسبت می گذاریم: قیل و قال. یکی از بچه ها که تا حالا ساکت بود و معمولاً هم ساز مخالف می زد، گفت: بچه ها منم موافقم! همه تعجب کردن، چون سابقه نداشت اون با کسی موافقت کنه! همه گفتند: چی شده؟ تا حالا ندیده بودیم حرف دیگران رو قبول کنی! گفت: نه بچه ها! کار خیلی قشنگیه! مریدم این قدر ساکت موندیم و هر کس هر کار کرد ما هیچی نگفتیم. حالا میگم این قیل و قالمون چه جوری باشه؟ یک از بچه ها در جوابش گفت: اولاً این قیل و قال ما نیست، قیل و قال همه است، ثانیاً من میگم هر چی خود بچه ها می خوان، بنویسن، از اوضاع درون دانشکده تا بیرون دانشکده، از استادهایی که خوب نمرده میدن تا اون استادهایی که سخت گیرند! از اون کسانی که برای دانشجویان زحمت می کشند و از اون هایی که دانشجویان رو به زحمت می اندازن. اصلاً می خواهیم به همه چیز و همه کس گیر بدیم!

همه موافق بودند، و قول دادیم همه با هم باشیم، با قیل و قال. اما دوستان، یادتون باشه این نشریه هر چی که باشه، می خواهد به مسایل مختلف بپردازه، ولی قبول کنید این کار از دست چند نفر بر نمی آد، اگر شما کمک نکنید، مطمئن باشید ما نم تو نیم ادامه بدیم، ولی اگر شما پشت سر مون باشید و حمایت مون کنید، تمام حرف ها شما را به گوش مسئول مربوطه اش می رسونیم و تا جواب نگیریم آرام نمی نشینیم. اگر باور نمی کنید، اگر میگرد همه اش شعار و چاخان و خالی بند، امتحان کنید، انتقادها و مشکلاتتون رو برای ما بنویسید تا ما هم اون ها رو مطرح کنیم.

خلاصه، ما شروع کردیم، شما هم به ما کمک کنید تا دانشکده ای آباد، آزاد و سر بلند داشته باشیم!!!!!!

سایه شما مستدام
برویج قیل و قال

نمی دونم دقیقاً کی بود که به سرمون زد یک نشریه داشته باشیم، دور هم نشستیم بودیم، و مثل همیشه سر موضوعات مختلف با هم جروبش می کردیم. یکی گفت: واقعاً خیلی بده! چرا ما این قدر به اطرافمون بی تفاوتیم. هر اتفاقی بیفته، اصلاً صدای ما در نمیاد. نه اعتراضی، نه انتقادی، مثل این که ما دانشجوئیم. باید حرفمون رو بزنیم، باید حقمون رو بگیریم. دوستمون که حسابی جو گرفته بودش، با داد و فریاد ادامه داد: اصلاً باید به همه گیر بدیم، و حال همه رو بگیریم. بقیه گفتند: بابا! کوتاه بیا!!!

یکی دیگه گفت: خب، راست میگه بچه ها، ما عادت نکردیم حرف دلمون رو بزنیم، تقصیر خودموئه! نمی دونم شاید می ترسیم، برای همیشه هیچ کس به ما توجهی نمی کنه، تازه بیشتر وقت ها هم به چیزی بدهکاریم. آخه این جوری که نمیشه. اون یک گفت: واقعاً بچه ها! چرا ما حرفمون رو نمی زنیم؟ ما بچه های این دانشکده که به جز زبون مادریمون به زبون دیگه هم بلدیم، باید سر همه رو بخوریم، نه این که این طوری مظلوم و بی سر و صدا باشیم! راستی چرا ما حرف مون رو نمی زنیم؟ این سوالی بود که همه رو برد تو فکر!

بعد از چند لحظه، یکی سکوت رو شکست و گفت: من میگم بچه ها بیاید تو دانشکده یه قیل و قال راه بندازیم، تا هر چی دلمون می خواد بگیریم و هم عوض گذشته رو در بیاریم. حسابی حال همه رو بگیریم، حتی حال خودمون رو. و همه با هم پرسیدند: چه جوری؟؟ گفت: خب، یک نشریه می زنیم و حسابی

قال و قیل

نشریه دانشجویی

دانشکده زبان های خارجی دانشگاه تهران

گاهنامه اجتماعی - فرهنگی

مدیر مسئول:

احسان مصحفی

Email: memoshafi@yahoo.com

اعضا هیئت تحریریه

امور فنی:

www.venusdes.com

لوگو:

صفا

